

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Januarium, Februarium, Martium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 27. De conformitate voluntatis nostræ cum divina.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60495)

videatur, si homini-DEO similis eva-Februarius.
dat ?

Pete à Christo Domino, ut se tibi probè cog-
noscendum præbeat; quia si perfectè eum cogno-
scis, non poteris eum non amare, & imitari,

Si quis mihi ministrat, me sequatur.
Joan. 12. 26.

Volunt omnes te frui, sed non imitari
cupiunt; consequi, sed non sequi. Bern.

DIES XXVII.

De Conformitate voluntatis
cum Divina.

I.

VOLUNTAS DEI est Omnipotens: omnia,
quæ vult, facit; nec quidquam fit,
quod non vult. Non cadit, inquit serva-
tor, capillus de capitibus vestris, neque ex
arbore folium, nisi ipso jubente. Quid
fiet de rebus majoris momenti? Bona, &
mala pariter ex ejus voluntate contingunt.
Si erit malum in civitate, inquit propheta,
quod Dominus non fecerit? Ego Dominus, ipse- Amos 3. v. 6.
met ait, & non est alter, formans lucem, &
creans tenebras. faciens pacem, & creans ma- Isa 45. v. 7.
lum. Tyrannos appellat Virgas furoris
sui; quas in ignem conijcit, ubi ijs ad ca- Is 10. v. 17.

M 2

stigan-

Februarius. Stigandos & corrigendos filios suos usus est. Peccatum solum est malum illud, quod non vult, sed permittit solummodo, esse effectus ejus velit: condemnat fratrum Iosephi invidiam, sed vult ejus effectum, videlicet Iosephi servitorem. Abominatur Iudæorum rabiem, sed vult, & præcipit filij sui mortem, quæ ejusdem est effectus. Injuriam, quæ tibi infertur, puniet; sed vult hanc injuriam, & afflictionem, quam injuria illa tibi parit. Possumus quidem de hisce malis haud immeritò conqueri si ea in seipsis spectentur. Quis verò conqueratur, si ea spectentur in voluntate DEI? DEUS illa vult. Aurea sanè verba, & quantas rationes ea suggerunt homini verè Christiano, DEUM agnoscenti, & sincerè amanti hanc cum divina voluntate conformationem amplectendi! auderène homo, & quidem Christianus dicere: DEUS id vult; at ego nolo?

Psal. 13.

v. 24.

II. Voluntas DEI est infinite sapiens. Ideo, quidquid facit, optimum est. *Omnia,* inquit Propheta, *in sapientia fecisti:* Prima sapientiæ regula, est, semper facere, quod melius est, eligere media ad finem, quem sibi proponit, aptissima. Credimusne DEUM, qui suprema est sapientia, hanc regulam transgredi? finis omnium ipsius
ope

Operum est ejus gloria ; potestne eum de-
ficere vel zelus illam promovendi, vel lu-
men, media huc idonea cognoscendi, vel
potentia, ea adhibendi? Vir sapiens juxta
sapientiam suam agens facere non potest,
quod bonum non sit; & Deus infinite sa-
piens, aliquid eligere aut facere possit,
quod non sit infinite bonum? quemadmo-
dum nihil perfectius, meliusque concipi
potest, quam Deus in sua natura, sic nihil
melius, perfectiusque concipi potest, quam
Deus in sua actione: nam *attingit à fine ad* sap. 3.
finem fortiter, & omnia disponit suaviter; ac
ita, ut falli non possit. Ad exequenda
consilia sua è tenebris eruere lucem, & per
media, quæ penitus esse contraria viden-
tur, ad finem pertingere novit. Mundi
peccatum per omnium peccatorum maxi-
mum, quale est Deicidium, destruit. Ve-
neremur, & adoremus ipsius consilia, si
ea non penetramus, Deoque jus suum
tribuamus, credendo, eum omnia ad me-
lius disponere, licet id non concipiamus,
pluraque præstare posse, quam nos com-
prehendere valeamus.

III. Voluntas Dei, cum sit infinite bo-
na, non tantum facit, quod in se, sed &
quod nobis optimum est. Potestne ad
malum nobis ab illa evenire voluntate,

M 3

quæ

Februarius.

*Tenuisti ma-
num dexte-
ram meam.*

Psal. 72.

v. 24.

quæ Bonitas ipsa est? manus Domini, inquit Propheta, nos dirigit; sed cor ejus dirigit manum ejus, & amor ejus dirigit cor ejus. Quid igitur mihi timendum, vel potius, non sperandum? quæ fieri potest, ut ejus directioni me committere verear? Deus est Pater noster, & omnium patrum optimus. Potestne amor erga nos ipsi deesse? possuntne è corde, & manu paterna prodire flagra mihi non salutaria? Is si percutit, aliud non intendit, quàm ut nobis medeatur, vel saniores nos reddat. Si malum nobis inferre videtur, aliud non quærit, quàm ut nobis faciat bene. Si nos à Creaturis avellit, id ob aliud non facit, quàm ut nos unicè sibi addictos reddat. Si quandoque commodorum nostrorum temporalium oblivisci videtur, alium sibi finem non præfigit, quàm, ut eò tutius felicitati nostra æternæ consulat. Et quid sunt omnia commoda temporalia æternis composita? minus nihilò. Sic Deus hi-
ce de rebus sentit: idem & nos de ijs sentire oportet. anne idem cum DEO judicium de ijs ferimus? Pavores nostri ad minimos casus adversos, quæ fortunam nostram invertunt, & tranquillitas nostra in ijs, quæ saluti nostræ obsunt, contrarium abunde demonstrant.

Pre-

Precare DEUM assidue; ut ejus voluntas impleatur; neque aliud præter hoc pete. Februarius.

Quis est iste, qui dixit, ut fieret, Domino non jubente, ex ore altissimi non egredientur nec bona, nec mala. *Thren. 3. v. 37. & 38.*

Passus es aliquid mali; si velis, non est malum. Age gratias Deo, & mutatur malum in bonum. *Chrysoft.*

DIES XXVIII.

De Misericordia Dei.

I.

NUllum in Deo est attributum, quod magis amare debeamus, quam ejus Misericordiam: quia miseris, quales nos sumus, nullum adeò convenit. Sed ex omnibus Misericordiæ ipsius effectibus præcipuè cordi nobis esse debet ejus patientia, qua peccatum tolerat, & peccatoris pœnitentiam expectat; cum hæc sit unicum vitæ in sceleribus traductæ asylum. Ut hanc patientiam magis adhuc admirère, omnes ejus gradus considera. Primò nobis connivet: *Misereris omnium, quia omnia potes, & dissimulas peccata hominum propter pœnitentiam.* *sap. II. v. 24.* Mirandum est, quòd,

M 4

cum